

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Historia De Sanctissima Cruce Caravacensi

Robles, Juan de

Augustae Vind., 1619

XVII. Initium & caussa S. Crucem quotannis mergendi in aquam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64232)

Petrus Faxardus præses regni Murciensis, ac dominus ciuitatis Carthaginensis, sexto die Decembris faber lignarius circa trabes accommodandas pro sacello S. CRVCIS occupatus, decidit ex muro 36. pedes alto, in rupes subiectas; qui in ipso casu S. CRVCIS flebili voce commendauit, & pro eo fecerunt idem, qui euentum spectarunt. Conclamatum omnes putabant de ipsius vita, quia thoracem, cingulum, tunicam infimam, tibialia, quin & calceos discerptos ac discissos intuebantur; ipse tamen saluus & incolumis è solo surrexit, ad laboremque alacer & vegetus redijt.

Anno MCDLXXXIIX. cum Catholici Reges Ferdinandus & Isabella Bazam obsiderent, & multis difficultatibus obsidio diutius ipsorum spe protraheretur, votum nuncuparunt inuisendæ S. CRVCIS Carauacensis. Itaque IV. Decembris die S. BARBARÆ sacra, Baza capta. Cum verò ab ea recederent Murciam redituri, Carauacam adierunt voti soluendi gratia, lampade argentea illic relicta, quæ hodie adhuc asseruatur.

CAP. XVII.

INITIVM ET CAUSA S. CRUCEM

quotannis mergendi in aquam.

Tertia dies Maij, quam Ecclesia Sanctissimæ CRVCIS inuentioni festam per totum terrarum orbem agit, est etiam CRVCIS Carauacensis cultui consecrata, ea de causa, quòd pars sit illius CRVCIS, in qua CHRISTVS salutem hominum moriendo reparauit, & hac ipsa die ab Angelis Carauacam allata, sub titulo Apparitionis honoretur. Ad hanc igitur geminam celebritatem incredibile dictu est quanta singulis annis hominum multitudo ex omnibus Hispaniæ partibus confluat. Tribus autem diebus antè, & tribus post nundinæ valde celebres agitantur, pluribus vndiq; mercibus importatis. Ipsa autem die, hoc est, tertia Maij, pro antiqua consuetudine, adhibetur cærimonia, qua S. CRUX immergitur in aquam. Olim quidem tantum ducebatur solemnis pompa supplicationis per plateas vrbis præcipuas, eademque die reponeretur S. CRUX in sacellum, iam autem pridie festiuitatis à meridie ascendunt ordine supplicationis venustè instituto ad sacellum,

H

quod

quod est intra arcem, Ecclesiastici & Senatores, cum ciuium & aduenarum turba; vbi CRUCE super altare collocata vespertinae preces suauissimo symphoniarum concentu persoluuntur; quibus persolutis, primariae Ecclesiae sacerdotes & senatores, CRUCEM thecae suae impositam accipiunt, iureiurando interposito quo, peractis de more caerimonijs, continuo se praefecto arcis restitutos pollicentur. Hanc deferunt ad templum parochiale, in cuius altari per totam noctem publicae venerationi exposita relinquitur, apertis valuis; quia templum quantumuis capax magnae multitudinis, semper est refertum hominibus. Omnes enim caelesti quodam solatio & interno gaudio videntur perfundi, quamdiu CRUCIS praesentia fruuntur. Et ne vlli suspitioni aut periculo sit locus, senatores bini, distributis inter se horis, peruigilant vsque ad tempus summi sacri, ad quod omnes dato signo conueniunt. Hora septima matutina S. CRUX in sua theca super ferculum pulcherrime exornatum imponitur, & supplicationis agmen exit, proceditque per spatium bis mille & quingentorum passuum, partim intra, partim extra oppidum, donec perueniatur ad columnam, in qua CHRISTI de cruce pendentis effigies. Hanc columnam praeterfluit riuus siue torrens, qui maiorem partem horum adiacentium irrigat. Ibi (nisi hospes aliquis Ecclesiastica dignitate insignis praesens sit, cui hic honor habeatur) sacerdos, cui ex officio incumbit, qui de more est parochus oppidi, ex fodalitio S. Iacobi, CRUCIS e sua theca extractae partem extremam ter vndis immergit, non tamen, vt vult Oncala, nudum CRUCIS pedem, sed pedem auro inclusum & obductum. Quo tempore nullus est claudus, aut alia corporis infirmitate debilitatus & implicatus, qui non illico se in aquas immittat; &, si fides eorum mereatur, aut ad animae salutem conducit, multis valetudo restituitur. Alij in vasculis aureis vel argenteis aquam a pede S. CRUCIS emanantem excipiunt, secumque auferunt morbis & aegritudinibus varijs salutarem medicinam. Quibus caerimonijs ex veteri instituto peractis, reditur ad sacellum S. CRUCIS pompa supplicationis per celeberrimas vrbis plateas reducta; nec vllibi subsistitur, nisi ad portam Collegij Societatis IESV, vbi altare extemporaneum erigitur, & ad monasterium Monialium Carmelitanarum.

Hæc

Hæc consuetudo intingendi S. CRUCEM in aquas, vt retulit Ferdinandus Lopez sacerdos, de quo superius, introducta fuit circa annum M c c c l x x x i v. quando ciuitas Lorcentis & oppidum Totanum vexabatur à locustis, agros, vineas & arbores gregatim depaſcentibus, perque ſuos ciues Carauacam ablegatos petebat, vt S. CRUX, magistratus vtriusque permiſſu, in aquas immergeretur, de quibus ad plagam auertendam ſecum aliquid domum deferrent. Nec ſecus, ac ſperarunt, euenit, cum locuſtæ omnes triduo perierint, & mos ab hoc tempore CRUCEM quotannis in aquas intingendi inuiolabilis permansit, vndæque, vt loquitur, Oncala, CRUCIS contactu ſanctificantur. Et addit hæc, confestim denſatis nubibus, imber descendit, & arua exſucca adeo fœcundantur, vt fruges hominibus, & pabula alendis pecoribus copioſè producant. Cuius rei non auritum, ſed oculatum teſtem me fateor, qui vt ſcriptis meis fidem maiorem conciliarem illuc profectus ſum. Affirmant quoque oppidani ætate prouectiores, ſe numquam meminisse hanc feſtiuitatem ſine opportunis & exoptatis pluuijs celebratam, quæ vna cauſa eſt, cur fructus colligantur vberiores, & vrbs illa præ reliquis in vicinia, opibus abundet. Et hoc quidem munere compenſat DEVS naturæ locique vitium Eſt enim ea pars Hispaniæ ad meridiem ſolis ardori expoſita, & perpetuæ rigationis indiga; quæ fit quidem amnibus per riuulos deductis, ob pluuiarum tamen raritatem flumina ipſa interdum exareſcunt, nec tot agris humectandis ſufficiunt. Ideo Seruatori noſtro, ceu bonorum omnium fonti, ampliffimas debemus gratias, quòd hanc CRUCI Carauaceni vim tribuerit, cui honor & gloria per infinitas ſæculorum myriadas. Amen. Hæc Oncala.

Sed non adeo mirandum ex huius bipalmaris CRUCIS immersione tot prouenire & ſcaturite miracula. Scribit enim Illeſcas, Part. 2. Pontificalis, cum agit de Pio I v. pontifice, Ioannam Philippi II. regis Hispaniarum ſororem, principem Luſitaniæ, habuiſſe fruſtillum ligni S. CRUCIS, quod nunc aſſeruetur Madriti in cœnobio Monialium diſcalceatarum S. Franciſci, ab ipſa fundato, illudque iuſſiſſe intingi in aquam, & potandam dari ægrotantibus, qui pio affectu peterent. Et nouimus multorum corporibus attulſiſſe ſanitatem; multorum inquam, non omnium, occulto DEI

iudicio. Nam anno MDLIX. mense Octobri nobilissima matrona Maria de Castro vxor Francisci de Cisneros, grauissimo morbo conflictata, summis precibus institit apud prædictam Principem, vt sibi mitteret aquam, cui portiuncula CRVCIS iniecta. Misit sed non profuit; quia decumbenti præsentibus notârunt ex vasculo emicuisse aliquid sanguinis, ex quo statim Ioanna Princeps collegit illam non conualituram, pluribus asserens id ipsum accidisse. Prædictionem comprobauit mors Mariæ paulò post secuta.

CAPVT XVIII.

IN HORRIBILI ET REPENTINA TEMPESTATE S. CRUX absq; opera humana se conspiciendam præbet in turris fastigio.

Satis hætenus demonstratum arbitror quantam efficacitatem habeat S. CRUX ad morbos à corporibus humanis abigendos, & quascunq; calamitates arcendas; nunc breuiter ostendendum quantam vim exerat contra Dæmonis machinamenta; qui, vt corpora lædere aliquando prohibeatur, conatur tamen veteri odio instigatus, in fortunas & facultates hominum potestatem usurpare, sicut quondam externis bonis Iobum exuit, vt hac occasione fiduciam in DEVM amitteret, & animæ detrimentum pateretur. Nec hodie cessat iisdem technis Carauacenses impugnare. Cùm enim cælum maximè serenatum, nullumq; mutandæ tranquillitatis indicium apparet, solet ipse frequenter in hoc tractu aërem ita turbare, & motu repentino nubes conglobare, vt intra quartam horæ partem nimbo & grandine scutorum nonaginta millium iactura fiat: propter camporum enim & hortorum planitiem ita omnia inundant, vt mare ipsum eò effluxisse videatur. Quamobrem nisi ad S. CRVCIS præsidium confugeremus, miles iam actum esset de regionis huius habitatoribus. Nec solùm nobis DEVS auxilio per eam subuenit, quando precibus instamus, sed ipsamet etiam se, nobis tacentibus, & nihil agentibus, propitiâ exhibet. Exemplo sit quod iam narrabo.

Anno MDXCI. die 7. Nouembris nulla erat tempestatis futuræ suspicio, quia nec vlla nubecula cæli serenitatem obscurabat.

Ea